

НЕЙ

Питаш ме, защо съм аз
дохождал нощя у вас,
как съм скочил през плета
и що щял съм да крада.

Кат мъжът ти не съм стар
да не видя в темна нощ:
аз си имам за другар
на поясът остър нож.

Нощ бе темна като рог,
примъкнах се като смок:
слушам, гледам - сички спят,
спеше си и ти с мъжът.

Там в градина аз седнах,
в ръка силна нож стиснах:
ще излезе, рекох той,
ще изпита гневът мой.

Гледам къщи свещ гори,
вие спите - мен в гърди
силен пламък, яд гори
и гняв ще ме умори.

Впил съм очи във свещта,
а не виждам, че нощта
превали се и мина
и зора се веч сипна.

Славей песен си запя:
с радост среща той зора:



през прозорецът глава
се показа и засмя.

Тебе тутакси познах
и тогаз се чак стреснах:
"Друг път", славею казах
и през плетът пак скокнах.

Ето защо идвах аз
в темна нощ и грозен час:
ще умре един от нас -
ил мъжът ти, или аз!